

VÍTĚZSTVÍ DR. WOLFA NAD SVĚTOVÝM NEPŘÍTELEM (aneb Tak už se prosím konečně přestaň šířit!)

Byl sychravý listopadový den. Barevné listí se válelo po zemi, mrholilo a foukal vítr, zkrátka listopad.

A v tento pošmourný den se v Praze nad Karlovým mostem setkaly dva viry. Jeden byl červený, kulatý a měl na sobě bambulky. Ten druhý byl také kulatý, ale zelený a trčely z něho tyčinky. A protože se ještě neznaly, tak se daly do řeči. „Ahoj,“ říká ten s bambulkami, „jak se jmenuješ?“ „Ahoj, já jsem vir žloutenky a říkají mi Žluťák,“ řekl ten s tyčinkami. „A jak se jmenuješ ty?“ zeptal se Žluťák. „Já jsem Koronavir a říkají mi Kovidák,“ odpověděl bambulkový. „Áááá, tak to jsi ty,“ povídá překvapeně Žluťák, „ten známý virus?“ „Ano, to jsem já osobně,“ odpověděl mu Kovidák. „Víš, že kvůli tobě jsou zavřené školy, obchody, nesmí se zpívat ani cvičit, lidé nesmí nikam chodit a musí nosit roušky?“ zeptal se ho Žluťák. „Ano, vím,“ odpověděl Kovidák. „A baví tě to?“ zeptal se ho Žluťák. „Jo, baví!“ dupl si Kovidák. „Ale já už toho mám po krk!“ zakřičel na něho naštvaně Žluťák. „A kde mám žít já, když lidé nikam nechodí a nemůžu se k nim dostat? Tak už se přestaň pořád šířit a nech něco i na nás, ostatní viry!“ „Nevím, proč bych to dělal,“ zasmál se Kovidák, „mně se to líbí.“ A už se chystal k odchodu. Žluťák na něho zlostně zavola: „Říkám ti znovu, přestaň se už dál šířit!“ Kovidák však se smíchem odešel. „Jen počkej, až se ti budu smát já!“ odpověděl Žluťák.

Další den Žluťák začal studovat stavbu koronaviru. Zkoumal na něm každý kousek a snažil se proti němu něco vymyslet. Nakonec na to přišel. A jak to uskutečnil? Našel si jednoho známého vědce – dotora Wolfa. Tomu se ve snu zjevil a prozradil, jak udělat lék proti jeho nepříteli Kovidákovi. Když se další den ráno Wolf probudil, nic si nepamatoval. Ale věděl, že se mu něco zdálo, a proto si na to snažil vzpomenout. Při obědě nad tím tak dumal, až to vydumal. Ihned odešel do své laboratoře a tam začal míchat přísady, které potřeboval.

O dva dny později měl protilék hotový, ale nebylo to snadné, protože mu v tom bránil jeden vir. Doktor Wolf ztratil čich, chuť a bolela ho hlava. Zjistil, že chytil koronavirus. Svůj lék nemohl ukázat světu, ale napadlo ho, že lék otestuje na sobě. Tak to zkusil a ono to vyšlo! Za tři dny se úplně vyléčil. Vypravil se do nemocnice, domluvil se s doktorem a dali lék několika pacientům, kteří se covidem nakazili. Za tři dny se také zázračně uzdravili.

Žluťák se Kovidákovi smál, když se marně bránil léku. A doktor Wolf se díky svému vynálezu stal slavným po celém světě.

Matěj Šafář, 6. B, 12 let, ZŠ a MŠ Kunštát